

Partierne, som har indgået den aftale, som lovforslaget er en del af, er tilfredse med regeringens ændringsforslag om virkningstidspunktet, der giver mulighed for, at sager, hvor der inden lovforslagets fremsættelse blev anmodet om aktindsigt, bliver behandlet efter de regler, der gælder på tidspunktet for ansøgningen.

Aftaleparterne har noteret sig, at der efter lovens ikrafttræden kan gives indsigt i det materiale, der var tilgængeligt før lovforslagets ikrafttræden.

Aftaleparterne er endvidere enige om, at der nu foreligger en beskrivelse af, hvilke oplysninger der skal være tilgængelige på internettet, og er tilfredse med, at disse oplysninger nu skal fremlægges på ministrenes eget initiativ, og at tilgængeligheden derved lettes i forhold til før, hvor oplysningerne alene var offentlige, når der blev ansøgt om aktindsigt. Aftaleparterne er ligeledes tilfredse med, at Statsministeriet vil udsende en vejledning til samtlige ministerier.

De kommentarer fra myndigheder og organisationer, der er fremkommet på baggrund af orienteringen, er at betragte som høringssvar.

Uanset vedtagelse af dette lovforslag fortsætter Offentlighedskommissionens arbejde selvstændigt.

Et *mindretal* i udvalget (EL og Simon Emil Ammitzbøll (UFG)) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer for ændringsforslag nr. 1 og imod ændringsforslag nr. 2.

Enhedslisten mener, at offentlighed i forvaltningen og ret til aktindsigt er en væsentlig del af et moderne demokrati. Derfor er vi også klart imod den indskrænkning af aktindsigten, der sker med denne lov.

EL mener ikke, at der skal være aktindsigt i ministres helt private aftaler. Derfor har EL også fremsat et ændringsforslag, der præciserer, at der ikke er aktindsigt i private aftaler. Det vil jo så stadig være muligt at se, at her har der været en privat aftale, og derfor kan ministeren ikke få dækket f.eks. repræsentationsudgifter inden for dette tidsrum.

EL ser ikke nogen som helst saglig begrundelse for at fjerne aktindsigt i ministerens aftaler vedrørende ministerens embede.

Lovforslaget kommer oven i købet på et tidspunkt, hvor pressen har afsløret en række tilfælde, hvor ministre uberettiget har fået dækket udgifter til private arrangementer eller misbrugt

ministerbilen til privat kørsel. Den slags misbrug bliver langt sværere at afsløre, hvis ministerkalenderne bliver hemmelige. For så vil det ikke være muligt at sammenholde bilag med, hvilke aftaler der står i kalenderen. Dermed er det meget svært at se, om det har været berettiget eller uberettiget, at udgifterne er afholdt af statskassen.

Det er svært at tro andet, end at flertallet i Folketinget ikke ønsker, at den slags skandalesager kommer til offentlighedens kendskab. Enhedslisten mener, det er den helt forkerte vej at gå, hvis man ønsker respekt om det politiske arbejde. Der er tværtimod brug for at øge offentlighedens indsigt, så man løbende kan kontrollere, om der er noget at komme efter, eller om alt er kørt efter reglerne.

Forslaget bliver hastet igennem Folketinget. Man afventer ikke Offentlighedskommissionen, der i flere år har arbejdet på en revision af offentlighedsloven, og som har det faglige grundlag for at se på sagen. Lovforslaget er ikke blevet sendt i høring og bliver behandlet i Folketinget på kortere tid end de mindst 30 dage, der skal gå før 3. behandlingen.

Oven i købet har flertallet så valgt, at lovforslaget skal være med tilbagevirkende kraft. Godt nok bløder man nu lidt op, så de begæringer om aktindsigt, der er indsendt før lovens fremsættelse den 5. maj 2009, behandles efter hidtil gældende regler. Men stadig med tilbagevirkende kraft, så alt det i kalenderne, der ikke er søgt aktindsigt i før den 5. maj 2009, fremover vil være undtaget fra aktindsigt.

Flertallet prøver at sige, at der samlet set kommer mere åbenhed, fordi der samtidig ligger en hensigtserklæring om, at ministrene selv skal lægge en række oplysninger frem. Men det kommer ikke til at stå i lovgivningen, og der er intet fremlagt om, at offentligheden får et retskrav på at se disse oplysninger.

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.